

עפ"ת 6929/08/20 - אדיר נחמיאס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 6929-08-20 נחמיאס נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90517246923

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
המערער	אדיר נחמיאס
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחדרה בתיק המ"ש 218-07-20 שניתנה ביום 22.7.2020, בגדרה דחה בית משפט קמא את הבקשה להארכת מועד להישפט (להלן: "**ההחלטה**").

2. המערער עתר בפני בית משפט קמא בבקשה להארכת מועד להישפט בגין דו"ח מספר 90517246923, שעניינו עבירת מהירות בניגוד לתקנה 54 א' לתקנות התעבורה, שנרשמה לחובתו על יסוד צילום במצלמת א 3.

3. המערער ציין בבקשתו בפני בית משפט קמא כי הוא שילם את הקנס לאחר שקיבל התראה מהמרכז לגביית קנסות, וזאת על מנת למנוע תשלום ריבית והליכי הוצאה לפועל, ושם במרכז לגביית קנסות הודיעו לו שיש שני דוחות והוא שילם את שני הדוחות באותו מועד.

עוד ציין והוסיף המערער כי לאחר תשלום הדו"ח, ועם קבלתו, הבין המערער שאדם אחר נהג ברכב ולא הוא, והגיש את הבקשה להארכת מועד להישפט.

4. מהבקשה, עולה כי הבקשה להארכת מועד להישפט הוגשה במסגרת 90 הימים מיום ביצוע העבירה, והיא הוגשה לאחר שהמערער שילם את הדוח.

5. בית משפט קמא קבע בהחלטתו כי הטענה שהוא נאלץ לשלם, אינה עולה בקנה אחד עם העובדה כי המועד האחרון לתשלום הדו"ח היה 31.8.2020, והתשלום בוצע זמן רב בטרם יחלוף המועד, ואין לו אלא להלין על עצמו משלא ערך בירור באשר לזהות הנהג טרם ביצוע התשלום. עוד הוסיף וקבע בית משפט קמא כי תשלום הקנס, מלמד כי המערער הודה ושנשא את עונשו ואין במקום בנסיבות אלו להאריך את המועד.

6. המערער לא השלים עם החלטה זו, והגיש את הערעור שלפניי. במסגרת הערעור חזר והעלה המערער את הטענות, וסבור כי יש מקום לאפשר לו את יומו ובמיוחד בשל העובדה כי אדם אחר נהג ברכב ואי היענות לבקשתו משמעותה עיוות דין.

7. נוכח הוראת סעיף 229 (ח) לחוק סדר דין פלילי, בתשלום הקנס המערער הודה בביצוע העבירה, הורשע, הרשעתו השתכללה, והוא אף נשא את עונשו במלואו. בנקודת זמן זו יש ליתן משקל כבד ואף מכריע לעיקרון סופיות הדין, יעילות ההליך ולשונו הברורה של סעיף 229(ח') לחסד"פ (רע"פ 2096/07 **כוכבי נ' מדינת ישראל** (10.11.08) (להלן: עניין כוכבי)).

8. אף שזו מצוות המחוקק, אלא, כפי שנקבע, יש להפעיל סמכות זו במשורה ולהיעתר לבקשה להארכת מועד להישפט אחרי שהקנס שולם, אך ורק במקרים מיוחדים ובנסיבות חריגות ביותר. הארכת המועד להישפט לאחר תשלום הקנס, היא אפשרית בנסיבות חריגות ביותר כגון אי ידיעה וחוסר יכולת הנאשם לדעת אודות הדו"ח (עניין **כוכבי**) או כאשר לקה הנאשם במחלה קשה שדחקה את הטיפול בדוח מחוץ לתשומת ליבו וגרמה לו לאיחור בהגשת הבקשה.

9. **באשר לעיוות הדין**; נקבע בשורה ארוכה של פסקי דין של בית המשפט העליון לפיה קיומה של תשתית עובדתית המלמדת כי אחר נהג ברכב, לא מצדיקה את מתן הארכת המבוקשת לאחר שהקנס שולם (רע"פ 7839/08 **שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל**; רע"פ 9540/08 **עופר נוסברג נ' מדינת ישראל**). משכך, אין לראות בהגשת התצהיר מטעם בת זוגתו, עילה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר.

גם כאשר הבקשה נתמכה בתצהירו של מי שנהג אשר נטל אחריות לבצוע העבירה, ועל אף שעסקינן בראיה כבדת משקל אשר בכוחה להצדיק הסבת הדו"ח - גם בנסיבות אלה דרכו של המבקש נחסמה בעיקר מפאת המשקל המכריע שיש ליחס לשיקולי היעילות ולפרוצדורה (רע"פ 9580/11 **אייל יוסף נ' מדינת ישראל**, פס' ה (27.12.11)).

10. עצם התשלום על ידי המערער, וכפי שציין בית משפט קמא, לא היה תחת נסיבות חריגות, היה לו מספיק זמן לשלם את הקנס ולברר את מהות הדוח, ולא היו, התראות באשר לתוספות כגון הליכי הוצל"פ וריביות וקנסות, מאחר והתשלום האחרון לדוח היה זמן רב אחרי התשלום. לכן, לא מתקיימות נסיבות חריגות שיצדיקו את הארכת המועד.

11. באשר לעצם הגשת הבקשה להארכת המועד במסגרת 90 הימים כבר הכריע בכך בית המשפט העליון ברע"פ 641/19 **אייל מילר נ' מדינת ישראל**, פסקה 6, :

"מלשון החוק עולה אפוא, כי בקשה להישפט היא דרך פעולה חלופית לתשלום הקנס, וכי שעה שהמבקש שילם את הקנס רואים אותו "כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו" - ומגבלת הזמנים המאפשרת להגיש בקשה להישפט בתוך תשעים הימים לפי סעיף 229(א)(2) לחסד"פ איננה חלה עוד בעניינו. היינו: מששילם אדם את הקנס, יחול לגביו ההסדר הקבוע בסעיף 229(ח), ובקשות לביטול הקנס על ידי התובע או בקשות להישפט כרוכות בשיקול דעת ויתקבלו רק אם יעמוד המבקש בתנאים שאליהם מפנה הסעיף."

11. כך, כפי שעולה מהחלטת בית משפט קמא, לא מתקיימים בעניינו של המערער התנאים הקבועים בסעיף 230 לחסד"פ להארכת מועד להישפט, ואיני מוצא טעם טוב להתערב בהחלטה זו. מכל האמור, אני מורה על דחיית הערעור.

ניתנה היום, ד' אלול תש"פ, 24 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.